

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми разширен състав)

28 ноември 2019 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен фонд за реструктуриране (ЕФП) — Решение на ЕСП относно предварителните вноски за 2016 г. — Жалба за отмяна — Пряко и лично засягане — Допустимост — Съществени процесуални правила — Удостоверяване на решението — Процедура по приемане на решението — Задължение за мотивиране — Ограничаване на действието на решението във времето“

По съединени дела T-377/16, T-645/16 и T-809/16

Hypo Vorarlberg Bank AG, по-рано Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, установена в Брегенц (Австрия), за която се явяват G. Eisenberger и A. Brenneis, адвокати,

жалбоподател,

подпомагана от

Италианска република, за която се явява G. Palmieri, в качеството на представител,

встъпила страна по дело T-645/16,

срещу

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), за който се явяват B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch и S. Ianc, адвокати,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на решението на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/06), и второ, на решението на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 20 май 2016 г., относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране, допълващо решението на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/13), в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав),

състоящ се от: А. М. Collins, председател, М. Кънчева, R. Barents, J. Passer (докладчик) и G. De Waere, съдии,

* Език на производството: немски.

секретар: N. Schall, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 февруари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

- 1 Настоящите дела попадат в рамките на втория стълб на банковия съюз, който се отнася до единния механизъм за реструктуриране (ЕМП), предвиден в Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1). Въвеждането на ЕМП има за цел да засили интеграцията на рамката за реструктуриране в държавите членки от еврозоната и държавите членки извън еврозоната, избрали да участват в единния надзорен механизъм (ЕНМ) (наричани по-нататък „участващите държави членки“).
- 2 Настоящите дела се отнасят по-конкретно до Единния фонд за реструктуриране (ЕФП), въведен с член 67, параграф 1 от Регламент № 806/2014. ЕФП се финансира от вноските на институциите, получени на национално равнище под формата по-специално на предварителни вноски в изпълнение на член 67, параграф 4 от същия регламент. Съгласно член 3, параграф 1, точка 13 от посочения регламент понятието „институция“ се отнася до кредитна институция или инвестиционен посредник, обхванат от консолидирания надзор в съответствие с член 2, буква в) от същия регламент. Вноските се прехвърлят на равнището на Европейския съюз в съответствие с Междуправителственото споразумение относно прехвърлянето и използване на вноските в ЕФП, подписано в Брюксел на 21 май 2014 г. (наричано по-нататък „Междуправителственото споразумение“).
- 3 Член 70 от Регламент № 806/2014, озаглавен „Предварителни вноски“, гласи:
 - „1. Индивидуалната вноска на всяка институция се набира най-малко веднъж годишно и се изчислява пропорционално на сумата на задълженията ѝ (с изключение на собствения капитал) минус гарантираните депозити, по отношение на съвкупните задължения (с изключение на собствения капитал) минус съвкупните гарантирани депозити, на всички лицензирани институции на териториите на всички участващи държави членки.
 2. Съветът за реструктуриране ежегодно, след консултация с ЕЦБ или с националния компетентен орган и в тясно сътрудничество с националните органи за реструктуриране, изчислява индивидуалните вноски, за да гарантира, че вноските, дължими от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, не надхвърлят 12,5 % от целевото равнище.

Всяка година изчисляването на вноските за отделните институции се основава на:

- a) фиксирана вноска, която се изчислява пропорционално въз основа на сумата на задълженията на институцията, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, спрямо общите задължения, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, на всички институции, лицензирани на територията на участващите държави членки; и
- б) коригирана спрямо риска вноска, която се основава на критериите, предвидени в член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС, като се взема предвид принципът на пропорционалност, без да се създава неравнопоставеност между структурите на банковия сектор на държавите членки.

Съотношението между фиксираната вноска и коригираните спрямо риска вноски трябва да е съобразено с балансираното разпределение на вноските между различните видове банки.

При всички случаи общият размер на индивидуалните вноски от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, изчислени съгласно букви а) и б), не може да надхвърля годишно 12,5 % от целевото равнище.

[...]

6. Прилагат се делегираните актове, в които се уточнява понятието за коригиране на вноските в зависимост от рисковия профил на институциите, приети от Комисията съгласно член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.

7. Съветът, като действа по предложение на Комисията, в рамките на делегираните актове, посочени в параграф 6, приема актове за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане на параграфи 1, 2 и 3, по-специално по отношение на:

- a) прилагането на методологията за изчисляване на индивидуалните вноски;
- б) практическите условия за прилагането към институциите на рисковите фактори, определени в делегирания акт“.

4. Що се отнася до посочените предварителни вноски, Регламент № 806/2014 е бил допълнен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1).

5. Освен това Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81 препращат към някои от разпоредбите, съдържащи се в други два акта:

- от една страна, Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190),

- от друга страна, Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).
- 6 Единният съвет за реструктуриране (ЕСП) е учреден като агенция на Съюза (член 42 от Регламент № 806/2014). Той включва по-специално пленарна сесия и изпълнителна сесия (член 43, параграф 5 от Регламент № 806/2014). На своя изпълнителна сесия ЕСП приема всички решения за прилагането на Регламент № 806/2014, освен ако в посочения регламент не е предвидено друго (член 54, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014).
- 7 С решение от 29 април 2015 г. (SRB/PS/2015/8), взето в рамките на пленарна сесия, ЕСП приема процедурните правила, приложими в рамките на изпълнителните сесии на ЕСП (наричани по-нататък „ППИС“).
- 8 Член 9, параграфи 1—3 от ППИС гласи:
 - „1. Решенията могат да се приемат чрез писмена процедура, освен ако поне двама членове от изпълнителната сесия, посочени в член 3, параграф 1, които участват в писмената процедура, се противопоставят на подобно решение в първите 48 часа след започването на писмената процедура. В този случай темата се включва в дневния ред на следващата изпълнителна сесия.
 - 2. Обикновено писмената процедура изисква не по-малко от пет работни дни за осъществяване на проверка от страна на всеки член на изпълнителната сесия. Ако е необходимо извършването на спешно действие, председателят може да определи по-кратък срок за приемането на решение с консенсус. Причината за намаляване на срока се посочва.
 - 3. Ако консенсусът не може да бъде постигнат посредством писмена процедура, председателят може да започне обикновената процедура за гласуване в съответствие с член 8“.

Обстоятелствата по спора

- 9 Жалбоподателят Hypo Vorarlberg Bank AG, по-рано Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, е кредитна институция, установена в участваща държава членка.
- 10 С решение от 15 април 2016 г. относно предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП (SRB/ES/SRF/2016/06) (наричано по-нататък „първото обжалвано решение“) в рамките на изпълнителната си сесия ЕСП взема решение на основание член 54, параграф 1, буква б) и член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 относно размера на предварителната вноска за 2016 г. на всяка институция, в това число и на жалбоподателя. Приложението към това решение съдържа в табличен вид размерите на предварителните вноски за 2016 г. на всички институции, както и редица други рубрики, озаглавени по-специално „Method (EA)“ (метод „еврозона“) и „Risk adjustment factor in the EA environment“ (коригиращ коефициент в зависимост от рисковия профил в контекста на еврозоната).
- 11 Същия ден ЕСП предоставя на националните органи за реструктуриране (наричани по-нататък „НОП“) копие от файла с данни относно институциите, разположени на съответната територия, по отношение на която НОП имат компетентност.

- 12 С акт за събиране на вземания от 26 април 2016 г. Finanzmarktaufsichtsbehörde (Орган по финансов надзор, Австрия), в качеството си на австрийски национален орган за реструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014, разпорежда на жалбоподателя да заплати предварителната си вноска по една от банковите сметки на посочения орган до 20 май 2016 г.
- 13 На 11 май 2016 г. жалбоподателят приканва австрийския НОП да му предостави всички изчисления, решения и други документи на ЕСП, които се отнасят до него.
- 14 На 19 май 2016 г. жалбоподателят превежда своята предварителна вноска за 2016 г. по сметката на австрийския НОП.
- 15 С решение от 20 май 2016 г. относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП, което допълва първото обжалвано решение (SRB/ES/SRF/2016/13) (наричано по-нататък „второто обжалвано решение“), ЕСП намалява вноската на жалбоподателя.
- 16 В приложението към това решение за всяка институция се посочват първоначалните размери на предварителните вноски за 2016 г., размерът на предварителните вноски за 2016 г. „after IPS impact“ (след прилагането на показателя относно принадлежността към система за институционална закрила) и разликата между тези суми, както по-специално и методът (еврозона) и коригиращият коефициент в зависимост от рисковия профил в контекста на еврозоната.
- 17 На 22 май 2016 г. ЕСП предоставя на НОП копие от файла с данните относно институциите, разположени на съответната територия, за която тези органи са компетентни. Освен това второто обжалвано решение е било съобщено като приложение към писмо относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г., подписано от заместник-председателя на ЕСП и изпратено на всички НОП, както и като модел за писмо относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г., с оглед на това да се осигури еднообразното уведомяване на всички институции, като същевременно на НОП се предоставя свободата дали да съобщават посоченото писмо или не.
- 18 На 23 май 2016 г. австрийският НОП изпраща на жалбоподателя втори акт за събиране на вземания, озаглавен „Information zum Beitrag zum Abwicklungsfonds 2016“ (информация за вноската в ЕФП за 2016 г.), с който му съобщава корекцията на неговите предварителни вноски за 2016 г. и който акт е придружен от писмо на ЕСП от 23 май 2016 г. Съгласно това писмо вноската за 2016 г. била изчислена погрешно и така жалбоподателят бил надвнесъл съответната сума. Освен това се уточнява, че надвнесената сума ще бъде възстановена едва през 2017 г. Второто обжалвано решение не е било приложено към този акт.
- 19 В това отношение при първоначалното изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. (което е било одобрено от ЕСП в първото обжалвано решение) показателят за принадлежността към ИЗС [институционална защитна схема], посочен в член 5, параграф 1, буква б) от Делегиран регламент 2015/63, е бил изчислен погрешно, що се отнася до корекцията на рисковия профил, предвидена в член 6 от Делегиран регламент 2015/63. Тази грешка в изчисленията е поправена от ЕСП във второто обжалвано решение. Макар жалбоподателят да не е член на ИЗС, методът, използван за изчисляване на предварителните вноски, също налага ново изчисляване, що се отнася до всички други институции, които заплащат вноска, основана на рисков профил (каквато институция е жалбоподателят). Що се отнася до жалбоподателя, измененото изчисление води до задължение за заплащане на предварителна вноска за 2016 г. в малко по-малък размер. При положение че жалбоподателят вече е заплатил своята предварителна вноска за 2016 г. въз основа на първоначалното изчисление, той има право на възстановяване.

- 20 Предварителните вноски за 2016 г. е трябвало да бъдат прехвърлени от участващите държави членки в ЕФП до 30 юни 2016 г. (вж. член 3, параграф 2 от Междуправителственото споразумение).
- 21 На 14 юни 2016 г. жалбоподателят иска отново от австрийския НОП да му предостави някои документи, сред които са първото и второто обжалвано решение (наричани по-нататък общо „обжалваните решения“), посочени в актовете за събиране на вземания от 26 април и от 23 май 2016 г. Освен това той иска незабавно възстановяване на надвнесената сума.
- 22 С писмо от 28 юни 2016 г. австрийският НОП изпраща на жалбоподателя второто обжалвано решение, без приложението към него.
- 23 На 7 юли 2016 г. жалбоподателят отново моли австрийския НОП да му предостави поисканите документи и отправя същото искане до ЕСП.
- 24 На 2 август 2016 г. жалбоподателят получава писмо от ЕСП, с което последният удостоверява, че е получил искането за предоставяне на документи, като моли жалбоподателя за извинение за закъснения отговор, позовавайки се на необходимостта от координация между службите.
- 25 На 20 септември 2016 г. ЕСП предоставя на жалбоподателя първото обжалвано решение, без приложението към него.

Производството и исканията на страните

- 26 На 14 юли, 7 септември и 18 ноември 2016 г. жалбоподателят подава три жалби в секретариата на Общия съд, заведени съответно под номера T-377/16, T-645/16 и T-809/16.
- 27 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 16 септември 2016 г., жалбоподателят иска образуването на обезпечително производство, с което цели, от една страна, да бъде спряно действието на първото обжалвано решение, и от друга страна, ЕСП да му възстанови направената от него вноска, докато Общият съд се произнесе по жалбата за отмяна.
- 28 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 22 декември 2016 г., Италианската република иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на жалбоподателя по дело T-645/16.
- 29 Молбата за допускане на обезпечение е отхвърлена с определение от 6 февруари 2017 г., Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/ЕСП (T-645/16 R, непубликувано, EU:T:2017:62) поради липса на неотложност. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.
- 30 С определение от 9 февруари 2017 г. председателят на осми състав на Общия съд уважава искането за встъпване на Италианската република по дело T-645/16.
- 31 След като главните страни изразяват становище по евентуалното съединяване на процесуалните документи, на 8 ноември 2018 г. председателят на осми състав решава да съедини трите посочени по-горе дела за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение на основание член 68 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 32 Като първо процесуално-организационно действие, предприето на 9 октомври 2017 г. на основание член 89 от Процедурния правилник на Общия съд, последният приканва ЕСП да представи пълно копие на оригинала на обжалваните решения, включително на приложенията към тях.

- 33 С акт от 26 октомври 2017 г. ЕСП посочва, че не може да се съобрази с процесуално-организационното действие, предприето на 9 октомври 2017 г., като отбелязва по-специално поверителния характер на данните, съдържащи се в приложенията към обжалваните решения.
- 34 С определение от 14 декември 2017 г. за предприемане на процесуално-организационни действия Общият съд разпорежда на ЕСП, на основание, от една страна, на член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, и от друга страна, на член 91, буква б), на член 92, параграф 3, както и на член 103 от Процедурния правилник, да представи пълните копия на оригиналите на обжалваните решения, включително на съответните приложения, в техен неповерителен и поверителен вариант.
- 35 С акт от 15 януари 2018 г. ЕСП отговаря на първото определение и представя в неповерителен и в поверителен вариант четири документа: два относно първото обжалвано решение и два относно второто обжалвано решение, като всеки от тях, първо, що се отнася до текста на обжалваното решение, съответства на документ във формат PDF, състоящ се от две страници, който съставлява сканирано копие на подписан хартиен документ, и второ, документ във формат PDF, който е дигитално отражение на цифрови данни, съставляващ приложението към разглежданото решение.
- 36 С оглед на отговора на ЕСП на първото определение, на 12 март 2018 г. Общият съд предприема второ процесуално-организационно действие и приканва ЕСП, на първо място, да изясни формата на приложенията към момента на приемане на обжалваните решения, на второ място, в случай че тези приложения са представени в цифров формат, да даде обяснения и да предостави всички технически данни във връзка с удостоверяването на тези актове, които са необходими, за да се докаже, че представените пред Общия съд цифрови данни във формат PDF съответстват на тези, които реално са били представени за подпис и приемане в рамките на изпълнителната сесия на ЕСП на заседанията му от 15 април и 20 май 2016 г., и на трето място, да представи становището си по въпроса за съществуването на обжалваните решения от правна гледна точка, както и по въпроса за спазването на съществените процесуални правила.
- 37 С акт от 27 март 2018 г. ЕСП отговаря на второто процесуално-организационно действие. Що се отнася до второто искане, посочено в точка 36 по-горе, ЕСП отбелязва, че не може да го изпълни поради поверителността на някои документи, които трябва да представи, и иска приемането на мярка за събиране на доказателства.
- 38 На 2 май 2018 г. Общият съд приема ново определение, съдържащо мярка за събиране на доказателства, като разпорежда ЕСП да изпълни второто искане, фигуриращо в процесуално-организационното действие от 12 март 2018 г. (наричано по-нататък „второто определение“).
- 39 С писмо от 9 май 2018 г., приложено към преписката с решение от 22 май 2018 г., жалбоподателят представя нови доказателства, а именно шестнадесет междинни решения на ЕСП за определяне на факторите за метода на изчисляване на вноските за 2016 г.
- 40 С акт от 18 май 2018 г., чиито нередности са отстранени на 29 юни 2018 г., ЕСП изпълнява второто определение и представя в поверителен и в неповерителен вариант документ, озаглавен „Технически сведения относно удостоверяването“, текста на четири електронни писма на ЕСП, изпратени съответно в 17,41 ч. на 13 април 2016 г., в 19,04 ч. на 15 април 2016 г., в 20,06 ч. на 15 април 2016 г. и в 21,25 ч. на 19 май 2016 г., както и USB устройство, съдържащо два файла във формат XLSX и два файла във формат TXT.

- 41 След разглеждането, предвидено в член 103, параграф 1 от Процедурния правилник, с решение от 12 юли 2018 г. Общият съд заличава от преписката поверителните варианти на документите, представени от ЕСП в отговор на първото и второто определение, с изключение на файловете във формат TXT, записани на USB устройства и представени на 18 май 2018 г. от ЕСП, които не съдържат никаква поверителна информация, като тези файлове са приложени към преписката в хартиен формат.
- 42 На 12 юли 2018 г. с трето процесуално-организационно действие, предприето на основание на член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва жалбоподателя и встъпилата страна да представят становищата си по отговорите на ЕСП на процесуално-организационните действия и събирането на доказателства, посочени в точки 32, 34, 36 и 38 по-горе.
- 43 С акт от 30 юли 2018 г. жалбоподателят представя своето становище. Встъпилата страна не представя становище.
- 44 По предложение на осми състав Общият съд взема решение на основание на член 28 от Процедурния правилник на Общия съд да преразпредели делата на разширен състав.
- 45 В жалбата, заведена под номер Т-377/16, жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваните решения,
 - при условията на евентуалност, да отмени второто обжалвано решение в частта, в която се разпорежда надвнесената сума да бъде възстановена в рамките на определянето на вноската в ЕФП за 2017 г.,
 - да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.
- 46 В жалбата, заведена под номер Т-645/16, жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени първото обжалвано решение, поне в частта, която се отнася до него,
 - да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.
- 47 В жалбата, заведена под номер Т-809/16, жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваните решения, поне в частта, която се отнася до него,
 - да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.
- 48 ЕСП иска от Общия съд:
- да обяви всяка от трите жалби, заведени под номера Т-377/16, Т-645/16 и Т-809/16, за недопустими или при условията на евентуалност да ги отхвърли като неоснователни,
 - при условията на евентуалност, за всяка от трите жалби, заведени под номера Т-377/16, Т-645/16 и Т-809/16, ако Общият съд приеме, че едно или няколко от основанията на жалбоподателя следва да се уважат, да ограничи действието във времето на обявяването на невалидността, която следва да се прилага шест месеца, след като решението стане окончателно в конкретния случай,
 - по всяка от трите жалби, заведени под номера Т-377/16, Т-645/16 и Т-809/16, във всички случаи да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски и правните разходи на ЕСП,

- по дела Т-645/16 и Т-809/16, в случай че Общият съд приеме за допустими всички или част от жалбите за отмяна, подадени от жалбоподателя по дела Т-377/16, Т-645/16 и Т-809/16, да съедини тези дела в съответствие с член 68 от Процедурния правилник.

49 По дело Т-645/16 Италианската република иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да уважи второто основание, без да е необходимо да се произнася по останалите основания.

От правна страна

По допустимостта

- 50 На първо място, ЕСП напомня, че жалбата за отмяна е допустима само срещу акт, предназначен да произведе правно действие по отношение на трети лица, какъвто не е случаят нито с първото, нито с второто обжалвано решение. Всъщност одобряването на размера на предварителните вноски за 2016 г. и последващото прехвърляне на резултатите на НОП от страна на ЕСП в рамките на изпълнителната му сесия не създавали никакво задължение за институциите. Такова задължение възниквало само когато компетентният НОП приеме правен акт по силата на националното право.
- 51 На второ място, ЕСП изтъква, че неговите решения не са адресирани до жалбоподателя (член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014) и че последният не е пряко засегнат от обжалваните решения. ЕСП изчислявал дължимите от всяка институция предварителни вноски в съответствие с метода, описан в Делегиран регламент 2015/63 и в Регламент за изпълнение 2015/81, в тясно сътрудничество с НОП (член 4 от Регламент за изпълнение 2015/81 и член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014). Осъществяването от ЕСП изчисляване нямамо пряко действие по отношение на институциите в смисъл, че само по себе не засягало техния правен статут. Въпреки че ЕСП, както впрочем и НОП, играел роля в процеса на подготовка на изчисляването на размера на вноските, институциите били пряко засегнати само когато НОП събирали вноските. Не ЕСП, а единствено НОП трябвало да следят дали институциите заплащат надлежно вноските си съгласно приложимото национално материално и процесуално право и съответно да им наложат това задължение.
- 52 Като е възложил на НОП отговорността за събирането на предварителните вноски, законодателят на Съюза е решил, че така изчислените от ЕСП вноски се събират от националните органи по силата на правомощията, които са им предоставени от националното процесуално и материално право. Това всъщност било и в съответствие с мотивите, които са в основата на Междуправителственото споразумение. Ето защо актовете, приети от НОП по силата на съответното национално право, трябвало да се оспорват пред националните юрисдикции и ако пред съответната национална юрисдикция бъдат поставени въпроси, свързани с валидността или тълкуването на актове на институции или агенции на Съюза, тя можела да поиска от Съда да се произнесе в рамките на преюдициално производство по силата на член 267 ДФЕС. Не бил релевантен фактът, че в решението си от 24 август 2016 г. Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Австрия) е приел, че единствено Съдът е компетентен да разгледа жалба за отмяна, свързана с изчисляването и събирането на предварителните вноски, тъй като в конкретния случай подобен извод на национална юрисдикция не би имал никакво значение. В действителност единствено Съдът имал правомощието да определя своята компетентност.

- 53 На трето място, ЕСП поддържа, че Общият съд следва да провери *ex officio* дали предвиденият в член 263, параграф 6 ДФЕС срок е спазен и да отхвърли всяка жалба, ако случаят не е такъв. ЕСП отбелязва, че обжалваните решения не са били публикувани, но са били съобщени на НОП в качеството им на адресати, и че жалбоподателят не е сред посочените адресати. Последният обаче се бил запознал с обжалваните решения по друг начин. Следователно жалбата му трябвало да бъде подадена в срок от два месеца, считано от деня, в който се е запознал със съдържанието им, тоест когато е узнал основната част от съдържанието им.
- 54 Според ЕСП актът за събиране на вземания, който австрийският НОП е изпратил на 26 април 2016 г., съдържа достатъчно точна информация, за да може жалбоподателят да се запознае с първото обжалвано решение, така че срокът за обжалване е започнал да тече на 27 април 2016 г. — датата на получаването му, и е изтекъл на 7 юли 2016 г. Следователно трите жалби били подадени несвоевременно, що се отнася до първото обжалвано решение. Това засягало и допустимостта на жалбите по отношение на второто обжалвано решение. Всъщност, доколкото последното имало за цел единствено да намали размера на предварителните вноски за 2016 г., жалбоподателят нямал правен интерес да го оспори отделно. Освен това в рамките на производството по жалбата, заведена под номер Т-809/16, ЕСП уточнява, че актът за събиране на вземания, изпратен от австрийския НОП на 23 май 2016 г., е бил получен от жалбоподателя на 27 май 2016 г., поради което тази жалба в частност също била недопустима поради превишаване на срока.
- 55 На четвърто място, що се отнася до жалбите, заведени под номера Т-645/16 и Т-809/16, ЕСП поддържа, че те са недопустими, доколкото имат един и същ предмет и се отнасят до същите страни като жалбата, регистрирана под номер Т-377/16.
- 56 На пето място, що се отнася до жалбата, регистрирана под номер Т-809/16, ЕСП счита за погрешен изтъкнатия от жалбоподателя довод, че предоставянето на достъп до решенията на ЕСП по силата на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) е равнозначно на формално уведомяване на адресата за тези решения и представлява нов начален момент, от който тече срокът за подаване на жалба за отмяна. Всъщност според ЕСП адресатите на решенията се определят въз основа на приложимата правна уредба при приемането на тези решения. Фактът, че тези решения по-късно са съобщени на трети страни, не означавал, че последните трябвало да се считат за техни адресати. При това положение третата жалба, която имала един и същ предмет, страни и основания и се отнасяла до едни и същи решения като първите две жалби, трябвало да се обяви за недопустима.
- 57 Жалбоподателят оспорва тези доводи и счита, че трите жалби са допустими.
- 58 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да подаде жалба срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконовни актове, които го засягат пряко и не включват мерки за изпълнение.
- 59 Така член 263, четвърта алинея ДФЕС ограничава жалбите за отмяна, подадени от физическо или юридическо лице, до три категории актове, а именно: първо, актовете, които са адресирани до него, второ, актовете, които не са адресирани до него, но които го засягат пряко и лично, и трето, подзаконовите актове, които не са адресирани до него, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение (вж. определение от 10 декември 2013 г., Von Storch и др./ЕЦБ, Т-492/12, непубликувано, ЕУ:Т:2013:702, т. 29 и цитираната съдебна практика).

- 60 Що се отнася до условието, предвидено в член 263, първа алинея ДФЕС, съгласно постоянната съдебна практика подлежащи на обжалване актове или решения са само мерките, произвеждащи задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, изменяйки съществено правното му положение (вж. определение от 21 април 2016 г., *Borde и Carbonium/Комисия*, С-279/15 Р, непубликувано, ЕУ:С:2016:297, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 61 Освен това, когато става въпрос за актове или решения, чието изготвяне се осъществява в няколко фази, по-конкретно след приключване на вътрешна процедура, обжалваеми актове са само мерките, с които се определя окончателно позицията на институцията след приключване на тази процедура, като се изключват междинните мерки, чиято цел е да се подготви окончателното решение (вж. определение от 9 март 2016 г., *Port autonome du Centre et de l'Ouest и др./Комисия*, Т-438/15, ЕУ:Т:2016:142, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 62 Когато обаче жалбата за отмяна е подадена от жалбоподател, който не е привилегирована страна, срещу акт, на който той не е адресат, изискването задължителните правни последици на обжалваната мярка да засягат интересите на жалбоподателя, като променят съществено правното му положение, съвпада с условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС (вж. определение от 6 март 2014 г., *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Комисия*, С-248/12 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:137, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 63 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика, от една страна, физическо или юридическо лице, което не е адресат на дадено решение, може да твърди, че е лично засегнато от това решение само ако то го засяга поради някои присъщи на него качества или поради фактическо положение, което го разграничава от всички останали лица и така го индивидуализира по същия начин като адресата на такова решение (решения от 15 юли 1963 г., *Plaumann/Комисия*, 25/62, ЕУ:С:1963:17, стр. 223 и от 2 април 1998 г., *Greenpeace Council и др./Комисия*, С-321/95 Р, ЕУ:С:1998:153, т. 7 и 28).
- 64 От друга страна, съгласно постоянната съдебна практика условието дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато от решението — предмет на обжалване, изисква оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти и да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. решение от 22 март 2007 г., *Regione Siciliana/Комисия*, С-15/06 Р, ЕУ:С:2007:183, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 65 От съдебната практика обаче следва, че дори когато оспорваният акт — за да породи последици за правното положение на частноправните субекти — непременно предполага приемането на мерки за изпълнение, условието за пряко засягане все пак се счита за изпълнено, ако този акт налага задължения на своя адресат за изпълнението си и ако адресатът е длъжен автоматично да приема мерки, които изменят правното положение на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 7 юли 2015 г., *Federcoopesca и др./Комисия*, Т-312/14, ЕУ:Т:2015:472, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 66 Всъщност, както припомня генералният адвокат Wathelet в заключението си по дело *Stichting Woonpunt и др./Комисия* (С-132/12 Р, ЕУ:С:2013:335, т. 68 и цитираната съдебна практика), липсата на свобода на действие на държавите членки заличава явната липса на пряка връзка между акт на Съюза и правния субект. С други думи, за да предотврати прякото засягане, правото на преценка на автора на опосредяващия акт, с който се цели изпълнението на акта на Съюза, не може да бъде чисто формално. То трябва да стои в основата на правните последици за жалбоподателя.

- 67 В конкретния случай, на първо място, от приложимата правна уредба, и по-специално от член 54, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014, както и от член 70, параграф 2 от същия регламент следва, че както конкретният автор на изчисленията на индивидуалните вноски, така и авторът на решението, с което са одобрени тези вноски, е ЕСП. Обстоятелството, че съществува сътрудничество между ЕСП и НОП, не променя тази констатация (определение от 19 ноември 2018 г., *Iscrea Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 27).
- 68 Всъщност единствено ЕСП има правомощието да изчислява, „след консултации с ЕЦБ или с компетентния национален орган и в тясно сътрудничество с [НОП]“, предварителните вноски на институциите (член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014). Освен това НОП имат задължението, произтичащо от правото на Съюза, за набиране на посочените вноски, установени с решението на ЕСП (член 67, параграф 4 от Регламент № 806/2014).
- 69 Решението на ЕСП, с което съгласно член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 се установяват предварителните вноски, е окончателно.
- 70 Следователно обжалваните решения не могат да се квалифицират като мерки с чисто подготвителен характер или като междинни мерки, тъй като в края на процедурата те окончателно определят позицията на съответната институция, в случая ЕСП, във връзка с разглежданите вноски.
- 71 На второ място, следва да се отбележи, че каквито и да са терминологичните колебания между текстовете на различните езици на член 5 от Регламент за изпълнение 2015/81, органите, до които ЕСП — автор на решението за определяне на предварителните вноски, адресира последното, са НОП, а не институциите. Фактически съгласно приложимата правна уредба НОП са единствените органи, до които авторът на решението е длъжен да го изпрати, и следователно в крайна сметка те са адресатите на това решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС (определение от 19 ноември 2018 г., *Iscrea Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 28).
- 72 Констатацията, че НОП имат качеството на адресати на решението на ЕСП по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, всъщност се потвърждава от обстоятелството, че в рамките на системата, създадена с Регламент № 806/2014, и в съответствие с член 67, параграф 4 от посочения регламент на тези органи е възложено събирането на определените от ЕСП индивидуални вноски, заплащани от институциите (определение от 19 ноември 2018 г., *Iscrea Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 29).
- 73 Следователно, макар институциите да не са адресати на обжалваните решения, те все пак са лично и пряко засегнати от тях, доколкото те ги засягат поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин както адресатите на решенията, и доколкото посочените решения имат преки последици за правното им положение и не оставят никакво право на преценка на адресатите на тази мярка, на които е възложено изпълнението ѝ.
- 74 В това отношение, от една страна, в обжалваните решения всяка от институциите се споменава поименно и се определя или, в случая на второто обжалвано решение, се коригира нейната индивидуална вноска. От това следва, че институциите, сред които е и жалбоподателят, са лично засегнати от това решение.
- 75 От друга страна, що се отнася до прякото засягане, следва да се отбележи, че НОП, на които е възложено изпълнението на обжалваните решения, не разполагат с никаква свобода на преценката относно размера на индивидуалните вноски, определени в това решение. По-специално, посочените органи не могат да изменят размера на разглежданите вноски и са длъжни да ги събират от съответните институции.

- 76 Освен това, що се отнася до позоваването от страна на ЕСП на Междуправителственото споразумение, за да оспори прякото засягане на жалбоподателя, следва да се отбележи, че това споразумение не се отнася до събирането от страна на НОП на предварителните вноски за 2016 г. от институциите, а само до прехвърлянето на тези вноски в ЕФП.
- 77 Всъщност, както следва от разпоредбите на Регламент № 806/2014 (вж. съображение 20 и член 67, параграф 4 от посочения регламент) и на Междуправителственото споразумение (вж. съображение 7, член 1, буква а) и член 3 от него), събирането на вноските се осъществява по силата на правото на Съюза (а именно по силата на Директива 2014/59 и на Регламент № 806/2014), докато прехвърлянето на тези вноски на ЕФП се осъществява по силата на Междуправителственото споразумение.
- 78 Следователно, въпреки че правното задължение на институциите да приведат дължимите от тях предварителни вноски по сметките, които са посочени от НОП, изисква тези органи да приемат национални актове, посоченото обстоятелство не променя факта, че съответните институции остават пряко засегнати от решенията на ЕСП, с които се определя размерът на индивидуалните им вноски.
- 79 От изложените по-горе съображения следва, че жалбоподателят е лично и пряко засегнат от обжалваните решения.
- 80 Що се отнася до срока за обжалване, следва да се напомни, че съгласно член 263, шеста алинея ДФЕС исканията за отмяна трябва да бъдат подадени в срок от два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на акта, от неговото съобщаване на жалбоподателя или, при липса на уведомяване, от деня, в който той е узнал за него.
- 81 В конкретния случай обжалваните решения не са били публикувани и не са били съобщени на жалбоподателя, който не е техен адресат.
- 82 Съгласно постоянната съдебна практика при липса на публикуване или на уведомяване страната, узнала за съществуването на акт, който я засяга, е длъжна да поиска неговия пълен текст в разумен срок. При това условие срокът за обжалване започва да тече едва от момента, в който третото засегнато лице се е запознало с точното съдържание и мотивите на разглеждания акт, така че да може да упражни правото си на обжалване (вж. определение от 19 ноември 2018 г., *Iscrea Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, EU:T:2018:804, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 83 Така двумесечният срок, предвиден в член 263, шеста алинея ДФЕС, който при липсата на публикуване или на уведомяване за акта, който може да бъде предмет на жалба за отмяна, тече от датата, на която жалбоподателят е узнал за него, е различен от разумния срок, с който тази страна разполага, за да поиска да ѝ бъде съобщен пълният текст на същия този акт с цел да получи пълна представа за него (вж. определение от 19 ноември 2018 г., *Iscrea Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, EU:T:2018:804, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 84 В случая следва да се посочи, че жалбоподателят, както всички засегнати институции от плащането на предварителната вноска за 2016 г. в ЕФП, е получил необходимите документи и въпросници, за да предостави данните, позволяващи на ЕСП да изчисли индивидуалните вноски. Тези документи и въпросници уведомяват жалбоподателя за приложимите правни основания и за обстоятелствата, че вноската в ЕФП се изчислява от ЕСП.
- 85 По-нататък, жалбоподателят е узнал за съществуването на първото обжалвано решение посредством издадения от австрийския НОП акт за събиране на вземания от 26 април 2016 г., за който е бил уведомен на 27 април 2016 г., а за второто обжалвано решение е узнал посредством акта за събиране на вземания на посочения НОП от 23 май 2016 г., получен на 27 май 2016 г.

- 86 Жалбоподателят подава първата си жалба, регистрирана под номер Т-377/16, на 14 юли 2016 г., а именно повече от два месеца и десет дни, след като на 27 април 2016 г. е бил уведомен за акта за събиране на вземания, издаден от австрийския НОП на 26 април 2016 г. В замяна на това посоченият въпрос за евентуално превишаване на срока за обжалване не се поставя по отношение на второто обжалвано решение.
- 87 Следва обаче да се отбележи, че жалбоподателят е подал тази жалба с превантивна цел, в очакване на изпращането на обжалваните решения, което е трябвало да му позволи да се запознае точно със съдържанието им.
- 88 В това отношение трябва да се припомни, както бе посочено в точки 13, 21 и 23 по-горе, че жалбоподателят е отправил множество искания, първо пред австрийския НОП, а след това пред ЕСП, за получаване на обжалваните решения. Ето защо следва да се провери дали тези искания са били направени в рамките на разумния срок, посочен в точки 82 и 83 по-горе, който тече от момента на узнаване за съществуването на обжалваните решения.
- 89 „Разумният срок“ за отправяне на искане за съобщаване на дадено решение след узнаването за неговото съществуване не е предварително определен срок, който автоматично се извежда от продължителността на срока за подаване на жалбата за отмяна, а срок, който зависи от обстоятелствата по делото (вж. определение от 19 ноември 2018 г., *Iscreea Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 90 Освен това следва да се отбележи, от една страна, че по определени дела Съдът е постановил, че срок от два месеца, изчислен, считано от датата на узнаването за съществуването на дадено решение, за да бъде поискано съобщаването му, надхвърля разумния срок (вж. в този смисъл определения от 5 март 1993 г., *Ferriere Acciaierie Sarde/Комисия*, С-102/92, ЕУ:С:1993:86, т. 19 и от 10 ноември 2011 г., *Agariou Joséphidès/Комисия и ЕАСЕА*, С-626/10 Р, непубликувано, ЕУ:С:2011:726, т. 131 и 132).
- 91 От друга страна, по други дела Общият съд е приел, че молба за получаване на пълния текст на решение, която е подадена повече от четири месеца, след като жалбоподателят е разбрал за съществуването на акта, трябва да се счита за подадена извън разумния срок (вж. в този смисъл определения от 15 юли 1998 г., *LPN и GEOTA/Комисия*, Т-155/95, ЕУ:Т:1998:167, т. 44 и от 18 май 2010 г., *Abertis Infraestructuras/Комисия*, Т-200/09, непубликувано, ЕУ:Т:2010:200, т. 63).
- 92 С оглед на обстоятелствата по настоящото дело преценката не следва да се различава от тази, която вече е била направена от Съда и от Общия съд.
- 93 В случая описаните в точки 13, 21 и 23 по-горе искания за предоставяне на обжалваните решения, отправени няколко пъти до австрийския НОП и еднократно до ЕСП на 7 юли 2016 г., се вписват в понятието за разумен срок.
- 94 В действителност на 28 юни 2016 г. австрийският НОП изпраща на жалбоподателя второто обжалвано решение, без приложението към него, а на 20 септември 2016 г. ЕСП изпраща на жалбоподателя първото обжалвано решение, без приложението към него. Следователно на тези дати жалбоподателят не е можел да се запознае с частта от приложенията към обжалваните решения, която се отнася до него. Едва като следствие от двете определения за процесуално-организационни действия, приети от Общия съд и посочени в точки 34 и 38 по-горе, жалбоподателят е получил достъп до приложенията на обжалваните решения в частта, която се отнася до него.

- 95 Тъй като, от една страна, исканията за предоставяне на обжалваните решения са били направени в разумен срок, и от друга страна, трите жалби, заведени под номера Т-377/16, Т-645/16 и Т-809/16, са били подадени, преди жалбоподателят да е имал достъп до обжалваните решения, включително до приложенията към тях, в частта, която се отнася до него, следва да се направи изводът, че трите жалби не са просрочени.
- 96 Все пак, що се отнася до довода за наличието на висящ процес, посочен по същество от ЕСП в подкрепа на твърдението, че жалбите, заведени под номера Т-645/16 и Т-809/16, трябва да се обявят за недопустими, доколкото имат един и същ предмет и се отнасят до същите страни като тази, която е регистрирана под номер Т-377/16, следва да се напомни постоянната практика на Съда, съгласно която жалба, подадена след друга жалба, по спор между същите страни, на същите основания и със същите искания за отмяна на същия правен акт, трябва да се отхвърли като недопустима поради наличие на висящ процес (решение от 24 ноември 2005 г., Италия/Комисия, С-138/03, С-324/03 и С-431/03, ЕУ:С:2005:714, т. 64; вж. също в този смисъл решение от 22 септември 1988 г., Франция/Парламент, 358/85 и 51/86, ЕУ:С:1988:431, т. 12).
- 97 Двете жалби, заведени под номера Т-377/16 и Т-645/16, са подадени с превантивна цел преди съобщаването на обжалваните решения, в случай че определеният в член 263, шеста алинея ДФЕС срок за подаване на жалба за отмяна може вече да е започнал да тече от получаването на акта за събиране на вземания, свързан с първото обжалвано решение.
- 98 Що се отнася до третата жалба, регистрирана под номер Т-809/16, доколкото според жалбоподателя ЕСП му е предоставил достъп до обжалваните решения на 20 септември 2016 г., той счита, че посочената дата представлява началният момент за подаване на жалба за отмяна и следователно тя не е просрочена. С оглед на това тълкуване жалбоподателят признава, че подадените с превантивна цел жалби за отмяна евентуално биха могли да се считат за подадени твърде рано. Той обаче поддържа, че тъй като текстът на обжалваните решения е бил доведен до знанието му едва на 20 септември 2016 г., едва в този момент се установява, че обжалваните решения биха могли да бъдат неразривно свързани помежду си, обстоятелство, което не е можело да бъде установено при подаването на първите две жалби за отмяна. Следователно, за да гарантира възможността си да получи съдебна защита, жалбоподателят е подал трета жалба срещу обжалваните решения.
- 99 Според него жалбата по дело Т-809/16 не е идентична с жалбите по дела Т-377/16 и Т-645/16 както поради различния си предмет, така и поради измененото положение като следствие от съобщаването на двете обжалвани решения, без техните приложения, на 20 септември 2016 г.
- 100 В настоящия случай трите жалби се отнасят до едни и същи страни, с изключение на дело Т-645/16, където е налице и встъпила страна. Въпреки това условието за недопустимост поради наличието на висящ процес при идентичност на страните се отнася до главните страни, а не до встъпилите страни, така че това условие е изпълнено.
- 101 Освен това с трите жалби се иска отмяната на едни и същи правни актове, с изключение на дело Т-645/16, което е насочено към отмяната само на първото обжалвано решение. Като се има предвид, че предметът на дело Т-645/16 е включен в предмета на другите две дела, Т-377/16 и Т-809/16, с които се цели отмяната на двете обжалвани решения, условието за недопустимост поради наличието на висящ процес с оглед на идентичността на оспорваните актове също е изпълнено в конкретния случай.
- 102 Накрая, що се отнася до условието за недопустимост поради наличие на висящ процес, свързано с идентичността на основанията, следва да се приеме, че жалбите по дела Т-645/16 и Т-809/16 се подкрепят от две основания, които жалбоподателят вече е изтъкнал в рамките на първата си

жалба по дело T-377/16, съдържаща четири основания. При това положение основанията, изтъкнати по дела T-645/16 и T-809/16, са включени в рамките на първата жалба по дело T-377/16.

- 103 С оглед на изложените съображения жалбата по дело T-377/16 следва да се обяви за допустима, а двете жалби по дела T-645/16 и T-809/16 следва да се обявят за недопустими поради наличие на висящ процес.

По същество

- 104 Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата си за отмяна на обжалваните решения. Според него с приемането на обжалваните решения ЕСП е допуснал съществени процесуални нарушения, от една страна, поради нарушение на задължението за мотивиране (първо основание), и от друга страна, поради непълно уведомление за обжалваните решения (второ основание). Освен това жалбоподателят изтъква две основания, изведени, от една страна, от факта, че вноската му за 2016 г. е била обект на прекалено малки корекции (трето основание), и от друга страна, от факта, че е незаконосъобразно надплатените суми да бъдат върнати едва през 2017 г. (четвърто основание).
- 105 В самото начало следва да се отбележи, че жалбоподателят прави възражения срещу процедурата по приемане на обжалваните решения само в две писма от 9 май и 30 юли 2018 г., изпратени до Общия съд след получаването на отговорите на ЕСП на първото и второто определение. Доводите на жалбоподателя в това отношение са изтъкнати главно в подкрепа на доводите му, насочени към доказване на съществени процесуални нарушения, съдържащи се в основанията, изведени от неизпълнение на задължението за мотивиране и от липсата на пълно уведомление за обжалваните решения.
- 106 Най-напред следва да се разгледат твърденията за нарушение на процесуалните норми и основанията, изведено от нарушение на задължението за мотивиране.

Относно спазването на формалните изисквания, свързани с приемането на обжалваните решения

- 107 От една страна, в писмата си от 9 май и 30 юли 2018 г. жалбоподателят установява, че подписите върху обжалваните решения са напълно идентични и че ЕСП не е обяснил как би била гарантирана автентичността на евентуално нареждане на председателя на ЕСП за използване на електронния подпис. Освен това жалбоподателят отбелязва, че приложенията към решенията са адресирани с електронно писмо в цифров формат до членовете и наблюдателите на изпълнителната сесия, при положение че в писмото си от 13 септември 2016 г. по съображения за безопасност ЕСП е отказал да му предостави същите тези документи по електронен път или по пощата. В писмото си от 9 май 2018 г. жалбоподателят иска от Общия съд да предприеме процесуално-организационни действия в съответствие с член 24, първа алинея от Статута на Съда във връзка с член 89, параграф 3, букви а) и б) от Процедурния правилник с цел по-специално да постави процесуални въпроси на ЕСП.
- 108 От друга страна, в писмото си от 30 юли 2018 г. жалбоподателят установява редица процесуални нарушения, отнасящи се до първото обжалвано решение. Най-напред, той отбелязва, че писмата за отговор на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП, от които следва да се установи тяхното съгласие за приемане на решение в рамките на писмена процедура, не са били представени пред Общия съд. След това, той отбелязва, че след установяването на неточност в изчисленията решението, прието в рамките на писмена процедура, е било променено вечерта на 15 април 2016 г., при което мълчанието на членовете е изтъкувано като съгласие, без в

обменената кореспонденция между ЕСП и членовете на изпълнителната сесия да е предвиден срок за евентуални възражения. Жалбоподателят отбелязва, че тези съобщения не са били адресирани по-специално до един от членовете на изпълнителната сесия, без пред Общия съд да е дадено някакво обяснение за това или да е представено доказателство за уведомяване на този член по друг начин. Разглежданият процес на приемане на решението противоречи както на принципа на добра администрация, установен от съдебната практика и възпроизведен в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, така и на ППИС, и по-специално на член 9, параграфи 1 и 2 и на член 11 от тези ППИС. На последно място жалбоподателят критикува формата на проекторешенията, изпратени на 15 април и 19 май 2016 г., а именно разпространяването по електронен път на документи, главно под формата на файлове XLSX. Изчисляването не следвало да се извършва в документ от вида XLSX, в който всички данни или междинни стойности могат да се изменят във всеки момент, по невнимание или умишлено. Освен това, при липсата на проверим електронен подпис, който да може да гарантира липсата на фалшифициране или промяна на определените за вноски, би било невъзможно да се разбере кой от документите DOCX, XLSX или PDF е бил „подписаният оригинал“ на сумите, определени за всяка институция.

- 109 В писмото си от 27 март 2018 г. ЕСП изтъква, че процедурата за приемане на обжалваните решения не е довела до съществени процесуални нарушения. В писмото си от 6 юни 2018 г. ЕСП уточнява, че безопасността на движението на електронните писма била гарантирана и не оказвала влияние върху съдържанието и законосъобразността на изчисляването на предварителните вноски. Ето защо този аспект не бил релевантен за изхода на делото.
- 110 Освен това, що се отнася до направеното от жалбоподателя искане за предприемане на процесуално-организационни действия, с писмо от 11 септември 2018 г. ЕСП по същество иска от Общия съд да го отхвърли поради нарушение на член 88, параграф 2 от Процедурния правилник, тъй като жалбоподателят не бил обяснил защо тези мерки биха били от полза за нуждите на производството по обжалване и релевантни за изхода му.
- 111 Следва да се напомни, че Съдът е постановил, че тъй като интелектуалният и формалният елемент представляват едно неразделно цяло, писмената форма на акта е необходимият израз на волята на органа, който го приема (решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 P, EU:C:1994:247, т. 70 и от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 38).
- 112 Целта на удостоверяването на акта е да се гарантира правната сигурност чрез окончателно установяване на текста, приет от автора на акта, и представлява съществено процесуално правило (решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 P, EU:C:1994:247, т. 75 и 76 и от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 40 и 41).
- 113 Съдът освен това е постановил, че е налице съществено процесуално нарушение поради самият факт, че липсва удостоверяване на акта, без да е необходимо да се доказва също така, че актът е засегнат от друг порок или че липсата на удостоверяване е причинила вреда на лицето, което се позовава на нея (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 42).
- 114 Контролът относно спазването на изискването за удостоверяване на акта и съответно относно сигурния характер на акта е предварително условие за осъществяването на всеки друг контрол, като например контрол относно компетентността на автора на акта, относно спазването на принципа на колегиалност или относно спазването на задължението за мотивиране на актовете (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 46).

- 115 Ако при разглеждане на акта, представен пред съда на Съюза, последният установи, че този акт не е надлежно удостоверен, той трябва да разгледа служебно основанието за съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на надлежно удостоверяване на акта, и вследствие на това да постанови отмяната на опорочения акт (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, С-286/95 Р, ЕУ:С:2000:188, т. 51).
- 116 В това отношение няма особено значение обстоятелството, че липсата на удостоверяване на акта не е причинила вреда на някоя от страните по спора. Възможно удостоверяването на актовете е съществено процесуално правило по смисъла на член 263 ДФЕС, което е от основно значение за правната сигурност и чието нарушение води до отмяна на опорочения акт, без да е необходимо да се установява наличието на подобна вреда (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, С-286/95 Р, ЕУ:С:2000:188, т. 52; вж. също в този смисъл решение от 8 септември 2016 г., Goldfish и др./Комисия, Т-54/14, ЕУ:Т:2016:455, т. 47).
- 117 В конкретния случай се налага изводът, че жалбоподателят не посочва липсата на удостоверяване като формално основание в подкрепа на жалбата си за отмяна, но все пак изразява съмнения относно автентичността на подписа на председателя на ЕСП върху обжалваните решения.
- 118 Във всеки случай от цитираната в точка 115 по-горе съдебна практика следва, че това е въпрос, който съдът на Съюза е длъжен да разгледа служебно.
- 119 В това отношение следва да се констатира, че в отговор на първото определение, с което се разпорежда на ЕСП да представи пълни копия на оригиналите на обжалваните решения, включително на единствените им приложения, що се отнася до текста на всяко от решенията, на 15 януари 2018 г. ЕСП представя във формат PDF сканирани документи, всеки състоящ се от две страници, съдържащи подпис, обстоятелство, което позволява да се приеме, че това са копия на оригиналите, т.е. на документите, които формално са били представени за подпис и приети от ЕСП в рамките на изпълнителната му сесия. Що се отнася до приложенията към обжалваните решения, ЕСП не представя никакви копия от оригиналите им, а само документи във формат PDF, които отразяват цифрови данни и не съдържат елементи, позволяващи да се гарантира тяхната автентичност.
- 120 В рамките на второ процесуално-организационно действие, а след това — с второто определение, Общият съд иска от ЕСП да изясни формата на приложенията към момента на приемане на обжалваните решения, а в случай че тези приложения са били представени в цифров формат, да даде обяснения и да представи всички технически данни за удостоверяването на тяхната автентичност, които са необходими, за да се докаже, че документите, представени пред Общия съд във формат PDF, съответстват на представените пред ЕСП за подпис и приети от него в рамките на изпълнителната му сесия и по-специално на заседанията му от 15 април и 20 май 2016 г. Общият съд иска от ЕСП също така да представи становището си по въпроса за съществуването на обжалваните решения от правна гледна точка, както и за спазването на съществените процесуални правила.
- 121 В отговорите си от 27 март и от 18 май 2018 г. на второто процесуално-организационно действие и на второто определение ЕСП изтъква за първи път, че обжалваните решения са били приети не на заседания на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП, а в електронна форма, в рамките на писменото производство в съответствие с член 7, параграф 5 от ППИС — съгласно който съобщаването и изпращането на всички документи от значение за изпълнителната сесия по принцип трябва да се извършват по електронен път, при спазване на правилата за поверителност съгласно член 15 от ППИС — както и в съответствие с член 9 от ППИС.

- 122 По-специално, що се отнася до процедурата по приемане на първото обжалвано решение, от преписката е видно, че с електронно писмо от 13 април 2016 г., изпратено от ЕСП на членовете на изпълнителната сесия в 17,41 ч., съдържащо три прикачени файла, сред които е и един документ във формат PDF, озаглавен „Memorandum2_Final results.pdf“, е поискано от изпълнителната сесия на ЕСП официално да одобри предварителните вноски за 2016 г. до 12,00 ч. на 15 април 2016 г.
- 123 С електронно писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 19,04 ч., ЕСП посочва, че при изчисляването на вноските е допусната грешка, обявява изпращането на изменен текст на документ, озаглавен „Memorandum 2“, и посочва, че ако няма възражения от страна на адресатите, даденото по-рано одобрение ще се счита за отнасящо се и до коригираните суми.
- 124 С електронно писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 20,06 ч., посоченият документ е изпратен в формат XLSX под наименованието „Final results15042016.xlsx“.
- 125 Що се отнася до процедурата по приемане на второто обжалвано решение, ЕСП уточнява, че в 21,25 ч. на 19 май 2016 г. е изпратил електронно писмо до членовете на изпълняваната сесия с цел започване на писмена процедура, в което е поискал да бъде одобрена корекцията на резултатите от изчислението на предварителните вноски за 2016 г. и което съдържа приложен файл във формат XLSX, наречен „Delta“, съдържащ резултатите от коригираните изчисления. Одобрението е било поискано до 17,00 ч. на 20 май 2016 г. „поради спешността на случая“.
- 126 Накрая, в писмото си от 6 юни 2018 г. ЕСП потвърждава, че инструментариумът към обжалваните решения е подписан по електронен път от председателя на ЕСП.
- 127 Налага се обаче изводът, че ЕСП нито представя, нито дори предлага да представи доказателства за подобно твърдение, каквито по принцип биха били цифровото средство и електронният сертификат за подпис, с които се гарантира автентичността на акта, а вместо това представя доказателства, които в действителност са в противоречие с това твърдение.
- 128 Всъщност, що се отнася до текста на обжалваните решения, ЕСП представя документи във формат PDF, съдържащи на последната си страница изображение на саморъчен подпис, който изглежда е поставен чрез действие от типа „копиране и вмъкване“ на картинен файл, за които не са налице сертификати за електронен подпис.
- 129 Що се отнася до приложенията към обжалваните решения, които включват размера на вноските и на техните корекции и представляват съществен елемент от решенията, тези приложения също не съдържат никакъв електронен подпис, при положение че при никакви обстоятелства не могат да се считат за неразривно свързани с текста на обжалваните решения.
- 130 За да установи автентичността на приложенията към обжалваните решения, в отговор на второто определение ЕСП представя документи във формат TXT, с които цели да установи идентичността на хеш-стойностите (hash value) на тези приложения с хеш-стойностите на документите във формат XLSX, приложени към електронното писмо, изпратено в 20,06 ч. на 15 април 2016 г., и към електронното писмо, изпратено в 21,25 ч. на 19 май 2016 г.
- 131 Следва обаче да се отбележи, че за да докаже, че приложенията към обжалваните решения са били подписани с електронен подпис, както твърди ЕСП (вж. т. 126 по-горе), последният е трябвало да представи сертификати за електронен подпис, свързани с тези приложения, а не документи във формат TXT, които включват хеш-стойност. Представянето на такива документи във формат TXT дава основание да се предположи, че ЕСП не притежава сертификати за електронен подпис и следователно, обратно на твърденията му, приложенията към обжалваните решения не са били подписани с електронен подпис.

- 132 Освен това документите във формат ТХТ, представени от ЕСП, по никакъв начин не са обективно и неразделно свързани с разглежданите приложения.
- 133 На последно място, по съображения за изчерпателност следва да се отбележи, че удостоверяването, което се изисква в настоящия случай, изобщо не е удостоверяването на проектите, които са представени за одобрение с електронно писмо, изпратено в 20,06 ч. на 15 април 2016 г., и с електронно писмо, изпратено в 21,25 ч. на 19 май 2016 г., а удостоверяване на инструментариума, за който се счита, че е съставен след това одобрение. Всъщност инструментариумът се съставя едва след получаването на одобрение и се удостоверява чрез полагането на подпис.
- 134 От изложените по-горе съображения следва, че изискването за удостоверяване на обжалваните решения не е изпълнено.
- 135 Извън рамките на тези констатации относно липсата на удостоверяване на обжалваните решения, която съгласно припомнената в точки 113—116 по-горе съдебна практика сама по себе си налага отмяната на обжалваните решения, Общият съд счита за уместно да изложи някои съображения, свързани по-специално с процедурата по приемане на първото обжалвано решение.
- 136 В конкретния случай, както бе посочено в точка 122 по-горе, писмената процедура за приемане на първото обжалвано решение е започнала с електронно писмо, изпратено в 17,41 ч. на 13 април 2016 г., с което на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП се определя срок до 12,00 ч. на 15 април 2016 г. да одобрят проекта за решение, тоест срок, по-малък от два работни дни, докато предвиденият в член 9, параграф 2 от ППИС срок „обикновено е не по-малко от пет работни дни“. Противно на изискванията на ППИС, в електронното писмо от 13 април 2016 г. не се посочва никаква причина, обосноваваща намаляването на срока. В това електронно писмо не се споменава и член 9, параграф 2 от ППИС.
- 137 Впрочем за изчерпателност следва да се отбележи, че ЕСП не доказва, че е било неотложно решението да се приеме на 15 април 2016 г. вместо на 20 април 2016 г. — дата, която би гарантирала спазването на процесуалните правила. В това отношение следва да се посочи, че 15 април 2016 г. не съставлява дата, предвидена съгласно правната уредба. Разглежданото намаляване на срока за приемане на решението е първото процесуално нарушение.
- 138 По-нататък, член 9, параграф 1 от ППИС гласи, че решенията могат да се приемат чрез писмена процедура, освен при възражения на поне двама членове на изпълнителната сесия, изразени в първите 48 часа след започването на писмената процедура.
- 139 В това отношение се оказва, че ЕСП е нарушил и ППИС, тъй като продължителността на проведената писмена процедура е с шест часа по-малка от срока за повдигане на възражение срещу тази процедура, който е 48 часа. Ако се предположи, че е било необходимо решението да се приеме на 15 април 2016 г., не е съществувала пречка срокът за отговор да бъде определен до 18,00 ч. за посочената дата. Това обстоятелство съставлява второто процесуално нарушение.
- 140 ЕСП неправилно се опитва да обоснове изтъкнатите нарушения на ППИС с липсата на възражения от страна на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП. Достатъчно е да се отбележи, от една страна, че ЕСП е длъжен да прилага разпоредбите относно процеса на вземане на своите решения, и по-специално относно намаляването на сроковете, когато са спазени определени правила, а от друга страна, че твърдяната липса на възражения по никакъв начин не заличава нарушението, извършено ab initio, тъй като ЕСП е предвидил срок, противоречащ на предписанията на ППИС.

- 141 По-нататък, макар че с електронното писмо от 13 април 2016 г. членовете на ЕСП са приканени да изпратят своето формално одобрение посредством електронно писмо, адресирано до функционалната кутия на ЕСП, последният не представя никакво електронно съобщение за одобрение. Единственото доказателство относно наличието на одобрение е твърдението на ЕСП в електронното му писмо, изпратено в 19,04 ч. на 15 април 2016 г., че такова одобрение е било дадено.
- 142 По-нататък, в това електронно писмо, изпратено в 19,04 ч. в петък, 15 април 2016 г., което поне на първо време не е било адресирано до всички членове на изпълнителната сесия (А, който е член на изпълнителната сесия на ЕСП, не е адресат на посоченото електронно писмо, което му е било изпратено 21 минути по-късно), ЕСП посочва грешка при изчисляването на предварителните вноски и съобщава за изпращането на изменен текст на „*mémorandum 2*“ с отделно електронно писмо. В електронното писмо от 19,04 ч., без да се дава срок за евентуална реакция, се добавя, че поради липса на възражения от страна на членовете на ЕСП се счита, че тяхното одобрение, което вече е било дадено, се отнася и за изменения размер на вноските. Така ЕСП започва процедура по приемане на решение поради липса на възражения — процедура, която безспорно не е чужда на разпоредбите на ППИС, но все пак е започнала в условията на конкретни нередности, особено с оглед на непосочването на срок за приемане на решението. Това обстоятелство съставлява третото процесуално нарушение, в допълнение към двете други, които бяха споменати в точки 136—139 по-горе.
- 143 Следва да се подчертае, че в приложение към писмото си от 11 септември 2018 г. ЕСП е представил доказателство за изпращането на А на електронното писмо от 19,04 ч. 21 минути по-късно, а именно в 19,25 ч. Последният посочва в електронно писмо от същия ден, изпратено в 19,34 г., че няма възражения относно малките изменения, за които ЕСП го е информирал с електронното писмо от 19,25 ч., с което е препратено електронното писмо от 19,04 ч. Дори това електронно писмо действително да е съдържало изменени изчисления относно три конкретни институции, то не е съдържало изменените суми относно останалите институции, чиито вноски били леко намалени.
- 144 От тези обстоятелства е видно, че А е дал своето съгласие още преди да е получил достъп до изменените текст на документа относно вноските на всички институции, който е била изпратен впоследствие, но не на него, както това ще бъде посочено в точка 145 по-долу. Този документ обаче съдържа сумите, така както те в крайна сметка са били приети с първото обжалвано решение.
- 145 Така в 20,06 ч. на същия ден ЕСП изпраща отделно електронно писмо с приложен към него документ XLSX, озаглавен „Final results15042016.xlsx“. Посоченото електронно писмо отново не е било изпратено на А. Това обстоятелство представлява четвъртото процесуално нарушение.
- 146 Освен това, с оглед на датата на първото обжалвано решение (15 април 2016 г.), макар в електронното писмо, изпратено в 19,04 ч. на 15 април 2016 г., да не е посочен никакъв срок, се счита, че консенсусът е бил налице същия ден, следователно в полунощ. Несъмнено в електронното си писмо от 13 април 2016 г. (приложено към електронното писмо, изпратено в 19,04 ч. на 15 април 2016 г.) ЕСП е изразил намерението си да приеме решението на 15 април 2016 г. Дори да се предположи, че тази информация е била достатъчна, за да укаже, че всяко възражение е трябвало да бъде направено преди 15 април 2016 г. в полунощ, това не променя факта, че в конкретния случай процедурата по одобрение с консенсус е била приложена в петък в 19,04 ч. и е приключила същата вечер в полунощ. Тези обстоятелства утежняват последиците от третото процесуално нарушение, установено в точка 142 по-горе.
- 147 Освен че електронното писмо от 20,06 ч. не е било изпратено до А (вж. т. 145 по-горе), което обстоятелство само по себе си опорочава посочената процедура, нейната редовност е доказана в още по-малка степен от страна на ЕСП, тъй като той не е установил, че останалите членове

на изпълнителната сесия на ЕСП са знаели за изпращането на това електронно писмо от 20,06 ч. (нито впрочем за електронното писмо от 19,04 ч.) и че са били наясно със съдържанието му. ЕСП представя някои доказателства относно проверката, с които цели да установи, че електронните писма от 19,04 ч. и от 20,06 ч. са стигнали до електронните пощенски кутии на получателите. Все пак, дори да не се взема предвид обстоятелството, че осъществената чрез сондаж проверка не се отнася до всички членове на изпълнителната сесия на ЕСП, тази проверка по никакъв начин не доказва, че членовете на изпълнителната сесия на ЕСП са знаели конкретно за наличието на тези електронни писма същата вечер преди полунощ.

- 148 Предвид самото естество на процедурата по приемане на решение с консенсус, която се изразява в това да се направи извод за наличие на одобрение поради липса на възражение, тя по необходимост изисква преди приемането на решението най-малкото да се установи, че лицата, участващи в тази процедура, са се запознали с нея и са могли да разгледат проекта, подлежащ на тяхното одобрение. В конкретния случай, с оглед както на съдържанието на обжалваното решение, така и на обстоятелството, че е изпратено на НОП същия ден (вж. т. 11 по-горе), се счита, че това решение е било прието най-късно на 15 април 2016 г. в полунощ. Въпреки това от ЕСП не е доказано, че членовете на изпълнителната сесия на ЕСП са могли да се запознаят преди полунощ с изменения проект за решение, нито дори с наличието на електронни писма от 19,04 ч. и от 20,06 ч.
- 149 Освен това в хода на изложението следва да се отбележи, че приложението към предложеното за одобрение на 13 април 2016 г. първо обжалвано решение е било електронен документ във формат PDF (вж. т. 122 и 136 по-горе), докато приложението, предложено за одобрение вечерта на 15 април 2016 г., е било електронен документ във формат XLSX (вж. т. 124 и 145 по-горе).
- 150 Поради това следва да се отбележи, че ако не е съществувала грешката, посочена в електронните съобщения от 15 април 2016 г. вечерта (вж. т. 123 по-горе), то тогава приложението към първото обжалвано решение е щяло да бъде електронен документ във формат PDF, а не XLSX файл.
- 151 По повод на тази разлика единствената констатация, която Общият съд може да направи, е, че ЕСП, който, макар да има задължение да следи за единния характер и съгласуваността на формата на документите, които се представят за одобрение и впоследствие се одобряват, е изменил електронния формат. Тази неточност поражда последици, които не са единствено с процесуален характер, доколкото данните, предоставени посредством PDF файл, не дават никаква информация относно клетките за изчисляване, съдържащи се във файла XLSX, и поне в конкретния случай подобен файл PDF съдържа закръглени стойности, за разлика от файла XLSX. Така, що се отнася до фигуриращия в първото обжалвано решение коригиращ коефициент в зависимост от рисковия профил, а именно този относно европейския контекст, от данните, съдържащи се в отговорите на ЕСП, е видно, че стойността, посочена в първото обжалвано решение, както е представена в отговор на първото определение, а именно в PDF файла, не е точната стойност, фигурираща във файла XLSX, която съдържа четиринадесет знака след десетичната запетая, а е стойност, закръглена до втория знак след десетичната запетая, която не може да бъде използвана при проверката относно изчисляването на вноската.
- 152 От изложените по-горе съображения следва, че освен липсата на удостоверяване, установена в точка 134 по-горе, която предполага отмяната на обжалваните решения, процедурата за приемане на първото обжалвано решение е била проведена при явно несъобразяване с процесуалните изисквания, свързани с одобрението на това решение от членовете на изпълнителната сесия на ЕСП и с получаването на подобно одобрение.
- 153 В това отношение следва да се посочи, че обстоятелството, че физическите и юридическите лица не могат да се позоват на нарушение на правила, чиято цел не е да осигурят защитата на частноправните субекти, а да се организира вътрешното функциониране на службите в интерес на добрата администрация (вж. в това отношение решение от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет,

С-69/89, EU:C:1991:186, т. 49 и 50), все пак не означава, че частноправните субекти никога не могат надлежно да се позоват на нарушение на правило, което урежда процеса на вземане на решение, водещ до приемането на акт на Съюза. Всъщност сред разпоредбите, които уреждат вътрешните процедури на дадена институция, следва да се прави разлика между тези, чието нарушение не може да бъде изтъкнато от физическите и юридическите лица, тъй като се отнасят само до условията за вътрешно функциониране на съответната институция, които не са в състояние да засегнат правното им положение, и разпоредбите, чието нарушение, обратно на това, може да се изтъкне, при положение че установяват права и съставляват фактор за правната сигурност за тези лица (решение от 17 февруари 2011 г., Zhejiang Xinshiji Foods и Hubei Xinshiji Foods/Съвет, Т-122/09, непубликувано, EU:T:2011:46, т. 103).

- 154 В конкретния случай анализът на протичането на процедурата по приемане на първото обжалвано решение показва голям брой нарушения на правилата, свързани с организирането на електронна процедура за приемане на решения. Макар член 9 от ППИС да не предвижда това изрично, от само себе си се разбира, че всяко писмено производство по необходимост предполага изпращане на проекторешението до всички членове на органа, който взема решение в рамките на тази процедура. Що се отнася по-специално до процедурата по приемане на решение с консенсус, каквато е налице в настоящия случай (вж. т. 142—148 по-горе), решение не може да бъде прието, без да е установено най-малкото, че всички членове са могли предварително да се запознаят с проекторешението. Накрая, тази процедура изисква посочване на срок, който позволява на членовете на този орган да вземат отношение по проекта.
- 155 В конкретния случай обаче са нарушени посочените процедурни правила, имащи за цел да осигурят спазването на съществените процесуални правила, присъщи за всяка провеждана по електронен път писмена процедура и за всяка процедура по приемане на решение с консенсус. Тези нарушения имат пряко отражение върху правната сигурност, тъй като водят до приемането на решение, за което не е доказано нито че е било предмет на одобрение от страна на компетентния орган, нито че предварително е било известно на всички негови членове.
- 156 Неспазването на тези процесуални правила, необходими за изразяване на съгласието, представлява съществено процесуално нарушение, което съдът на Съюза може да разгледа служебно (решения от 24 юни 2015 г., Испания/Комисия, С-263/13 Р, EU:C:2015:415, т. 56 и от 20 септември 2017 г., Tilly-Sabco/Комисия, С-183/16 Р, EU:C:2017:704, т. 116).
- 157 Накрая, що се отнася до второто обжалвано решение, следва да се отбележи, че то не заменя първото обжалвано решение, което определя размера на вноските, а само коригира тези суми в конкретен технически аспект. Отмяната на първото обжалвано решение задължително води до отмяна на второто.
- 158 От всички гореизложени съображения следва, че обжалваните решения трябва да бъдат отменени, без да е необходимо произнасяне по твърдяното нарушение на член 11 от ППИС и по искането за процесуално-организационни действия, формулирано от жалбоподателя в писмото му от 9 май 2018 г., посочено в точка 107 по-горе.
- 159 След като е направен този извод, Общият съд счита за подходящо в интерес на доброто правораздаване да се произнесе и по изпълнението на задължението за мотивиране в конкретния случай.

По първото основание: нарушение на задължението за мотивиране

- 160 Жалбоподателят счита, че в обжалваните решения ЕСП е нарушил задължението за мотивиране, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС. Фактът, че тези решения не са адресирани до него, не бил пречка той да изтъкне това основание, доколкото интересът от получаване на разяснения, които могат да имат лица, засегнати пряко и лично от даден акт, трябва да се вземе предвид при преценката на обхвата на задължението за мотивиране.
- 161 Жалбоподателят напомня, че съгласно съдебната практика мотивите трябва да фигурират в самия правен акт, който е предмет на разглеждане, и освен това трябва да бъдат разбираеми за правните субекти. Мотивите трябва да разкриват основните фактически и правни обстоятелства, на които се основава решението и които са необходими за разбирането на причините, довели до приемането му.
- 162 Освен това фактът, че жалбоподателят е участвал в процеса на събиране на информация, не му позволявал да получи достатъчно информация, тъй като неговата вноска не била изчислена единствено въз основа на предоставените от него данни, а въз основа на съществуващата връзка между данните за всички засегнати институции.
- 163 Що се отнася до изтъкнатата от ЕСП невъзможност да мотивира решението си, без да разкрива търговските тайни на другите институции, жалбоподателят се позовава на практиката на Съда, съгласно която задължението за запазване на търговските тайни не може да бъде предмет на толкова широко тълкуване, което би изпразнило от смисъл задължението за мотивиране в ущърб на правото на заинтересованите оператори да бъдат изслушани. В конкретния случай предоставянето на поисканата от жалбоподателя информация е било систематично отказвано от самото начало.
- 164 На последно място, жалбоподателят оспорва доводите на ЕСП, съгласно които, дори Общият съд да прецени, че мотивите са недостатъчни, изчисленията на ЕСП щели да бъдат валидни. Според жалбоподателя в случай на отмяна не можело автоматично да се презумира приемането на ново решение, което е идентично на отмененото.
- 165 ЕСП поддържа, че не е длъжен да излага мотивите си подробно пред жалбоподателя, тъй като решенията му не са адресирани до последния, а до австрийския НОП. Освен това съветът се позовава на съдебната практика, според която изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай, по-специално в зависимост от интереса, който адресатът на разглеждания акт може да има от получаване на разяснения.
- 166 Освен това, в случай че бъде прието, че обжалваните решения се отнасят пряко до жалбоподателя, ЕСП счита, че са изпълнени условията по член 296, параграф 2 ДФЕС. Всъщност, доколкото адресатът на решенията на ЕСП бил австрийският НОП, а не жалбоподателят, от значение било обстоятелството, че изложението на мотивите е достатъчно, за да може този НОП да разбере фактите и правните съображения, които са в основата на изчислението, какъвто бил настоящият случай. В подкрепа на доводите си ЕСП цитира съдебната практика, съгласно която участието на заинтересованите лица в производството по изготвяне на акта може да намали изискванията за мотивиране, тъй като допринася за информирането им, и въпросът дали мотивите на дадено решение отговарят на изискванията на настоящия член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя.
- 167 Всъщност обжалваните решения били приети в добре познат на жалбоподателя контекст. Дори сама по себе си правната уредба да не позволява да се изчисли точно определена сума, тя предоставя ясни указания по отношение на най-важните критерии, които се вземат предвид при изчисляването.

- 168 ЕСП поддържа, че съгласно член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 процедурата за изчисляване се основава на тясно сътрудничество между него и НОП. Поради това австрийският НОП бил запознат с метода за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г., още повече че предварителните вноски за 2015 г. са били изчислени и получени от самите НОП съгласно Делегиран регламент № 2015/63. Поради това ЕСП счита, че мотивите, изложени в подкрепа на обжалваните решения, са достатъчни за австрийския НОП, който както всички други НОП е сътрудничел тясно при изчисляването на предварителните вноски за 2016 г.
- 169 Освен това ЕСП счита, че жалбоподателят надхвърля условията, предвидени в член 296, параграф 2 ДФЕС, когато поддържа, че трябва да може да изчисли собствените си предварителни вноски въз основа на изложението на мотивите на ЕСП. Част от информацията, необходима за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. на жалбоподателя, е поверителна информация, предоставена от други институции. По силата на член 339 ДФЕС ЕСП бил длъжен да защитава всички поверителни данни на институциите. Това задължение било предвидено и в член 41, параграф 2, буква б) от Хартата на основните права, в член 14, параграф 7 от Делегиран регламент 2015/63, в член 88 от Регламент № 806/2014 и в член 84 от Директива 2014/59.
- 170 Според ЕСП жалбоподателят пропуска да посочи, че е получил изключително подробно обяснение относно изчислението, което се съдържа в акта за събиране на вземания, издаден от австрийския НОП на 26 април 2016 г., и е бил уведомен подробно за възприетия подход.
- 171 Накрая, ЕСП поддържа, че нарушението на член 296, параграф 2 ДФЕС не води до нищожност на изчисленията. Ето защо, дори Общият съд да отмени обжалваните решения на това основание, това изчисление ще продължава да бъде валидно и ЕСП би могъл отново незабавно да приеме идентични решения. Както Съдът посочва в решение от 6 юли 1983 г., Geist/Комисия (117/81, EU:C:1983:191, т. 7), жалбоподателят няма никакъв легитимен интерес от отмяната на решение поради неспазване на формата, в случай че администрацията не разполага с никакво право на преценка и е длъжна да действа по начина, по който го е направила.
- 172 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma de Galicia и Retegal/Комисия, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 173 Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други пряко и лично засегнати от акта лица могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички релевантни фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 7 март 2013 г., Acino/Комисия, T-539/10, непубликувано, EU:T:2013:110, т. 124 и цитираната съдебна практика).
- 174 Освен това мотивите на даден акт трябва да бъдат логични, по-специално да не съдържат вътрешни противоречия, затрудняващи правилното разбиране на причините, които са в основата на този акт (решение от 15 юли 2015 г., Pilkington Group/Комисия, T-462/12, EU:T:2015:508, т. 21 и цитираната съдебна практика).

- 175 Като начало следва да се напомни, че макар във въведената от Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81 система решенията за определяне на предварителните вноски да се съобщават на НОП, институциите, които дължат тези вноски, сред които е и жалбоподателят, са лично и пряко засегнати от посочените решения, обратно на твърденията на ЕСП (вж. т. 73—79 по-горе).
- 176 Ето защо интересът, който могат да имат тези институции от получаване на разяснения, трябва също да се вземе предвид при преценката на обхвата на задължението за мотивиране на съответните решения. Освен това следва да се припомни, че мотивите имат за цел също така да позволят на съда на Съюза да упражни своя контрол.
- 177 В конкретния случай следва да се отбележи, че ЕСП е допуснал няколко нарушения на задължението за мотивиране.
- 178 От една страна, що се отнася до текста на първото обжалвано решение, в него се споменава само Регламент № 806/2014, и по-специално член 70, параграф 2 от същия, прави се позоваване на консултации и сътрудничество с различни органи [Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните органи], както и на факта, че изчисляването е извършено така, че всички индивидуални вноски да не надхвърлят определено ниво (а именно 12,5 % от целевото ниво, предвидено в член 69, параграф 1 от Регламент № 806/2014). Това решение не съдържа никаква информация относно последователните етапи при изчисляването на вноската на жалбоподателя, нито цифровите данни, свързани с тези отделни етапи.
- 179 Действително тълкуването на член 70 от Регламент № 806/2014, споменат в първото обжалвано решение, и по-специално на параграф 6 от този член, позволява да се разбере, че предварителните вноски се изчисляват от ЕСП в приложение по-специално на „делегираните актове, в които се уточнява понятието за коригиране на вноските в зависимост от рисковия профил на институциите, приети от Комисията съгласно член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС“, тоест в конкретния случай на Делегиран регламент 2015/63.
- 180 Освен това Делегиран регламент 2015/63 съдържа подробни правила, които ЕСП трябва да прилага при изчисляване на вноските.
- 181 Тези елементи обаче не са достатъчни, за да се разбере как ЕСП е приложил разглежданите правила към случая на жалбоподателя, за да достигне до размера на неговата вноска, посочена в приложението към първото обжалвано решение.
- 182 Следва да се добави, че в първото обжалвано решение не са посочени междинните решения на ЕСП за целите на прилагането на правната уредба за изчисляване на вноските (наричани по-нататък „междинните решения“), а именно най-малкото следните междинни решения:
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 14 септември 2015 г., относно определението на групата „допълнителни показатели за риск, които трябва да се определят от органа за реструктуриране“ (SRB/ES/SRF/2015/00),
 - решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно общите правила за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране по отношение на покритите депозити (SRB/ES/SRF/2015/01),
 - решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно общите правила за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП на институциите, които отскоро са обект на надзор (SRB/ES/SRF/2015/02),

- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно общите правила за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП по отношение на дискретизирането в рамките на стъпка 2 (SRB/ES/SRF/2015/03),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно допълнителните гаранции във връзка с данните, предоставени за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП (SRB/ES/SRF/2015/04),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно общите правила за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП, що се отнася до референтната датата на държавните помощи (SRB/ES/SRF/2015/05),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 24 февруари 2016 г., относно обработката на липсващите данни след предоставяне на окончателните данни (SRB/ES/SRF/2016/00/A),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 10 март 2016 г., относно отрицателния баланс в периода на предварителните вноски за 2016 г., вследствие на коригирането на предварителните вноски за 2016 г., в случай на ново третиране или преразглеждане на предоставената информация за предварителните вноски за 2015 г. (SRB/ES/SRF/2016/02),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 10 март 2016 г., за приспадане на предварителните вноски за 2015 г. от предварителните вноски за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/03),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 10 март 2016 г., относно опростения метод по отношение на инвестиционните дружества (SRB/ES/SRF/2016/03A),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 6 април 2016 г., относно разглеждането на приспадането на предварителните вноски за 2015 г. в случай на загуба на банковия лиценз (SRB/ES/SRF/2016/05),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 6 април 2016 г., за изменение на обработката на липсващите данни след предоставянето на окончателните данни (SRB/ES/SRF/2016/05/A),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 6 април 2016 г., относно данните за покритите депозити за 2015 г. (SRB/ES/SRF/2016/05/B),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 13 април 2016 г., относно изключването на пасивите, свързани със заемите за развитие (SRB/ES/SRF/2016/05/C),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно основата за изчисляване на неотменимите ангажименти за плащане за периода на предварителните вноски за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/10),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно споразумението за неотменимите ангажименти за плащане и механизмите за гаранция (SRB/ES/SRF/2016/11).

¹⁸³ Както бе посочено в точка 39 по-горе, с писмо от 9 май 2018 г. жалбоподателят изпраща на Общия съд тези шестнадесет междинни решения, след като ги е получил от ЕСП след подаване на молба в този смисъл. В писмото си от 15 януари 2018 г. ЕСП споменава факта, че преди да са

били приети обжалваните решения, той вече е бил определил поотделно различни фактори, релевантни за метода на изчисляване и за процеса на изчисляване. Вследствие на това писмо жалбоподателят иска да му бъдат предоставени тези документи и на 20 април 2018 г. получава от ЕСП по пощата шестнадесетте междинни решения, които са използвани за основа при изчисляването на вноската му през 2016 г. и които ЕСП определя като междинни етапи, взети предвид в процеса на изчисляване.

- 184 Като се има предвид, че тези шестнадесет междинни решения нито са били публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, нито са били съобщени на жалбоподателя, последният счита, че те трябва да бъдат обявени за несъществуващи и не могат да представляват нормативна основа за налагането на спорните вноски. Освен това, ако тези междинни решения е трябвало да бъдат считани от ЕСП за чисто подготвителни мерки, а не за самостоятелни актове, съдържанието им е трябвало да бъде включено в съображенията на решението за определяне на предварителната вноска за 2016 г.
- 185 С писмо от 6 юни 2018 г. ЕСП възразява, че представянето на тези нови доказателства е недопустимо съгласно член 85 от Процедурния правилник, доколкото жалбоподателят не е обосновал несвоевременното им представяне и във всички случаи е знаел за съществуването на вътрешни документи, отразяващи извършването от ЕСП „поотделно определяне“, свързано с процеса на събиране и с метода на изчисляване на вноските. Всъщност ЕСП бил предоставил на жалбоподателя достъп до няколко сходни документа с писмо от 13 септември 2016 г., тоест близо две години преди представянето на новите доказателства.
- 186 При всички положения според ЕСП документите относно методологията за изчисляване не са били предназначени да пораздат външно правно действие. Жалбоподателят не бил адресат на документите относно методологията за изчисляване и следователно ЕСП не бил длъжен да го уведомява за тези мерки. Съдържанието на тези документи е било съобщено на НОП или е било предмет на своевременни задълбочени обсъждания с тези органи в рамките на комитета по вноските преди приемането на изчисленията на предварителните вноски. Освен това тези документи във връзка с методологията за изчисляване не били нито необходими, нито относими към изхода на делото. От гледна точка на ЕСП представените нови доказателства нямат никаква доказателствена стойност по отношение на твърденията от жалбоподателя факти.
- 187 Що се отнася до допустимостта на новите доказателства, представени от жалбоподателя с писмо от 9 май 2018 г., следва да се констатира, че става въпрос за нови доказателства, с които той не е могъл да бъде запознат преди писмото от 15 януари 2018 г. на ЕСП, в което последният споменава, че е определил поотделно различни фактори от метода на изчисляване и от процеса по изчисляване, преди обжалваните решения да бъдат приети.
- 188 Що се отнася до довода на ЕСП, че във всички случаи след изпращане на писмото на ЕСП от 13 септември 2016 г. жалбоподателят е знаел за съществуването на вътрешни документи, отразяващи извършването от ЕСП „поотделно определяне“, свързано с процеса на събиране и с метода на изчисляване на вноските, следва да се разгледа съдържанието на посоченото писмо.
- 189 С това писмо ЕСП отговаря на искане на жалбоподателя от 7 юли 2016 г. за достъп до всички решения, които се отнасят до последния. С това писмо ЕСП позволява на жалбоподателя да дойде и да се запознае на място както с обжалваните решения и с файловете относно изчисленията, така и с пет междинни решения със следните заглавия:
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 10 март 2016 г., относно целевото равнище на ЕФП за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/01),

- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 14 декември 2015 г., относно политиката в областта на неотменимите ангажименти за плащане за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2015/06),
 - решение на ЕСП, прието на пленарната му сесия от 30 септември 2015 г., относно формуляра на декларация за вноските за 2016 г. (SRB/PS/SRF/2015/01),
 - решение на ЕСП, прието на пленарната му сесия от 23 октомври 2015 г., за изменение на формуляра на декларация за вноските за 2016 г. (SRB/PS/SRF/2015/02)
 - решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 6 април 2016 г., за изменение на формуляра за декларация за вноските за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/04).
- 190 Съгласно текста на този отговор жалбоподателят е можел разумно да очаква, че не съществува никакво друго засягащо го междинно решение на ЕСП. Въпреки това нито едно от шестнадесетте междинни решения, изпратени на жалбоподателя две години по-късно, не фигурира сред тези решения, изпратени на 13 септември 2016 г.
- 191 Освен това в писмото си от 13 септември 2016 г. ЕСП посочва, че обжалваните решения се позовават на последните три междинни решения, посочени в точка 189 по-горе. В обжалваните решения обаче изобщо не се споменава за посочените междинни решения.
- 192 От гореизложеното следва, че тези нови доказателства трябва да се обявят за допустими.
- 193 Следва да се отбележи, че междинните решения, посочени както в точка 182, така и в точка 189 по-горе, са документи, чийто адресат не е жалбоподателят, така че ЕСП не е бил длъжен да го уведоми за тях.
- 194 Трябва да се констатира обаче, от една страна, че тези междинни решения определят елементи на процедурата по изчисляване, както и самото изчисляване на вноските. От друга страна, тези междинни решения не само прилагат, но и някои от тях дори допълват приложимата правна уредба. Тъй като тези междинни решения не са предмет на никакво публикуване, нито са доведени по друг начин до знанието на институциите, във всички случаи не може да се приеме доводът на ЕСП, че мотивите на първото обжалвано решение са достатъчни, тъй като Регламент № 806/2014, Делегиран регламент 2015/63, Регламент за изпълнение 2015/81 и Директива 2014/59 излагали подробно метода, който трябва да се приложи за изчисляване на предварителните вноски (вж. т. 167 по-горе).
- 195 Достатъчно е да се цитират два примера, а именно, първо, междинно решение SRB/ES/SRF/2016/01 (цитирано в т. 189, първо тире по-горе), член 1 от което определя целевото равнище за 2016 г., което съставлява елемент, взет под внимание при изчисляване на предварителната вноска на жалбоподателя (вж. член 4 от Регламент за изпълнение 2015/81 и стъпка 6 от приложение I към Делегиран регламент 2015/63), и второ, междинно решение SRB/ES/SRF/2015/00 (цитирано в т. 182, първо тире по-горе), с което се прилага член 6, параграф 1, буква г) от Делегиран регламент 2015/63 относно определянето от страна на ЕСП на допълнителните показатели за риска, които съставят IV група на риска.
- 196 Макар междинните решения, посочени в точки 182 и 189, да са били съобщени на жалбоподателя от ЕСП, това е било направено едва на 20 април 2018 г. и на 13 септември 2016 г., тоест след подаването на жалбата.

- 197 В това отношение следва да се напомни, че изпълнението на задължението за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от информацията, с която разполага жалбоподателят към момента на подаване на жалбата (вж. решение от 12 ноември 2008 г., *Europariki Dynamiki/Комисия*, Т-406/06, непубликувано, ЕУ:Т:2008:484, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 198 Що се отнася до довода на ЕСП, който се позовава на съдебната практика в областта на изчисляването на глобите, с които се санкционират картели, съгласно която Комисията не е длъжна да излага по-подробни обяснения или да предоставя цифрови данни относно начина на изчисляване, след като е посочила елементите на преценката, които са ѝ позволили да определи тежестта и продължителността на нарушението, следва да се констатира, от една страна, че в случая междинните решения не са били публикувани, за разлика от методологията в областта на изчисляване на глобите, нито са били доведени до знанието на жалбоподателя преди подаването на жалбата. От друга страна, разглежданата в настоящия случай материя, която се отнася до определянето от страна на ЕСП на предварителните вноски, които следва да се заплатят от институциите с оглед на финансирането на ЕФП, се различава поради характерните си особености от изчислението на глобите, с които се санкционират картелите, по-специално с оглед на възпиращия ефект на последните (вж. в този смисъл решение от 17 декември 2014 г., *Pilkington Group и др./Комисия*, Т-72/09, непубликувано, ЕУ:Т:2014:1094, т. 247 и 248). При това положение този довод не намира приложение в настоящия случай.
- 199 В заключение, доколкото междинните решения не са били съобщени на жалбоподателя от ЕСП преди подаването на жалбата, ЕСП е нарушил задължението за мотивиране.
- 200 От друга страна, що се отнася до приложението към първото обжалвано решение, следва да се отбележи, че макар да съдържа сума, отговаряща на коригиращия коефициент в зависимост от рисковия профил в европейския контекст, то не съдържа никаква подобна информация относно коригиращия коефициент в зависимост от рисковия профил за частта от изчислението, осъществено във връзка с националния контекст. Също така, макар да уточнява вида на използвания в европейския контекст метод за изчисляване, то не представя никакви данни за метода на изчисление, използван от ЕСП във връзка с националния контекст.
- 201 При все това, както следва от член 8, параграф 1, буква а) от Регламент за изпълнение 2015/81, частта от изчислението на вноските от страна на ЕСП във връзка с националния контекст за 2016 г. се взема предвид в размер на 60 % при определянето на вноската на институциите, а тази във връзка с европейския контекст — само в размер на 40 %. Следователно мотивите, съдържащи се в първото обжалвано решение, са недостатъчни в това отношение.
- 202 Следва да се добави, че непълнотата на мотивите на първото обжалвано решение не може да бъде компенсирана със съдържанието на писмото на австрийския НОП от 26 април 2016 г.
- 203 Всъщност, дори да не се вземе предвид фактът, че това писмо не съдържа съществени обстоятелства, които могат да отстранят непълнотата на мотивите на първото обжалвано решение, трябва да се констатира, че при всички положения именно ЕСП, който е автор на решението относно предварителните вноски, трябва да мотивира това решение.
- 204 В това отношение в рамките на въведената от приложимата правна уредба система ЕСП е този, който изчислява и определя предварителните вноски. Решенията на ЕСП за изчисляване на посочените вноски се адресират само до НОП (член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81), а тези органи трябва да ги съобщят на институциите (член 5, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81) и да съберат вноските от тези институции въз основа на посочените решения (член 67, параграф 4 от Регламент № 806/2014).

- 205 Така, когато ЕСП действа на основание на член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, той приема решения с окончателен характер, които засягат пряко и лично институциите.
- 206 Следователно ЕСП, който е автор на тези решения, трябва да ги мотивира. Това задължение не може да се делегира на НОП, нито пък нарушението му може да се отстрани от последните, като в противен случай няма да бъде отчетено качеството на ЕСП като автор на посочените решения и неговата отговорност на това основание и предвид многообразието на НОП ще възникне опасност от неравно третиране на кредитните институции във връзка с мотивирането на решенията на ЕСП.
- 207 Във всеки случай следва да се отбележи, че данните, съдържащи се в приложението към акта за събиране на вземания от 26 април 2016 г. на австрийския НОП, не са идентифицирани като данни, предоставени от ЕСП. Напротив, те са представени като неразделна част от акта за събиране на вземания, който е акт на австрийското право, така че не е възможно да се направи разграничение между данните, произхождащи от австрийския НОП, и тези, които евентуално са представени от ЕСП.
- 208 Освен това следва да се посочи, че макар коригиращият коефициент в зависимост от рисковия профил да трябва непременно да съдържа всички знаци след десетичната запетая, като в противен случай изчислението ще е приблизително, коригиращият коефициент, посочен в приложението към акта за събиране на вземания от 26 април 2016 г. (закръглен до втория знак след десетичната запетая), не съответства на този (съдържащ четиринадесет знака след десетичната запетая), посочен в приложението към първото решение за събиране на вземания, което е било съобщено на Общия съд в отговор на второто определение.
- 209 От гореизложеното следва, че с приемането на първото обжалвано решение ЕСП е нарушил задължението за мотивиране.
- 210 Що се отнася до второто обжалвано решение, следва да се отбележи, че то също нарушава задължението за мотивиране по същите причини като посочените във връзка с първото обжалвано решение, а също поради това, че не съдържа никакви мотиви относно корекцията, която осъществява.
- 211 Действително мотивите за извършването на тази корекция са изложени в писмото от 23 май 2016 г., изпратено от австрийския НОП на жалбоподателя, към което било приложено писмо на ЕСП до жалбоподателя също от 23 май 2016 г.
- 212 Писмото на ЕСП от 23 май 2016 г. обаче съдържа само общи обяснения относно мотивите за корекцията, извършена с второто обжалвано решение.
- 213 Що се отнася до мотивите, посочени в писмото на австрийския НОП, препращам към съображенията, изложени в точки 202—206 по-горе.
- 214 Накрая, доводите на ЕСП, посочени в точка 171 по-горе, следва да се отхвърлят. Всъщност, макар че съгласно съдебната практика жалбоподателят изобщо няма законен интерес от отмяна на решение поради порок във формата му, поради липса на мотиви или поради недостатъчни мотиви, когато отмяната на това решение може само да доведе до постановяването на ново решение, което по същество е еднакво с отмененото (вж. в този смисъл решение от 4 май 2017 г., Schröder/OCVV — Hansson (SEIMORA), Т-425/15, Т-426/15 и Т-428/15, непубликувано, ЕУ:Т:2017:305, т. 109 и цитираната съдебна практика), налага се изводът, че в конкретния случай не е възможно да се изключи възможността отмяната на обжалваните решения да доведе до приемането на различни решения. Всъщност при липса на цялостна информация относно констатациите и междинните изчисления на ЕСП и на всички данни за други институции — въпреки че е налице взаимозависимост между вноската на жалбоподателя и

вноската на всяка от другите институции — нито жалбоподателят, нито Общият съд са в състояние да проверят в конкретния случай дали отмяната на тези решения би довела непременно до приемането на ново решение, което по същество е идентично.

- 215 От изложеното следва, че първото основание следва да бъде уважено.
- 216 Следва да се направи извод, че обжалваните решения трябва да бъдат отменени, без да е необходимо да се разглеждат второто, третото и четвъртото основание на жалбоподателя.

Относно ограничаването във времето на последиците от бъдещото съдебно решение

- 217 ЕСП изтъква, че ако Общият съд отмени първото или второто обжалвано решение, в частта, която се отнася до жалбоподателя, действието във времето на отмяната би следвало да се ограничи и тя да се прилага само шест месеца след влизане на решението в сила в настоящия случай.
- 218 ЕСП посочва, че причината за това искане е, че той ще трябва да одобри отново изчислението на предварителните вноски на жалбоподателя за 2016 г. Тъй като последният не оспорва факта, че е длъжен да прави вноски в ЕФП, възстановяването на направената вноска в очакване на приемането на ново решение би било неподходящо според ЕСП.
- 219 Жалбоподателят не изразява становище по този въпрос.
- 220 В това отношение следва да се припомни съдебната практика, съгласно която, когато императивни съображения, свързани с правната сигурност, обосновават това, съгласно член 264, втора алинея ДФЕС Съдът разполага с право на преценка, за да посочи във всеки конкретен случай последиците от разглеждания акт, които трябва да се считат за окончателни (вж. по аналогия решение от 22 декември 2008 г., *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, т. 121)
- 221 Съгласно тази съдебна практика Съдът е използвал възможността да ограничи във времето действието на решение, с което установява невалидността на правна уредба на Съюза, когато императивни съображения, които са свързани с правната сигурност и обхващат всички интереси — както публични, така и частни — в основата на съответните дела, не позволяват да се застраши събирането или плащането на парични суми, осъществено въз основа на тази правна уредба за предхождащия датата на постановяване на съдебното решение период (вж. решение от 22 декември 2008 г., *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, т. 122).
- 222 В конкретния случай ЕСП не е доказал по какъв начин вследствие на постановяването на настоящото решение възстановяването на сумите, събрани от жалбоподателя като предварителна вноска за 2016 г., би застрашило императивните съображения за правна сигурност, свързани с всички интереси, както публични, така и частни, в рамките на настоящото дело. Всъщност само по себе си обстоятелството, че не е подходящо да се осъществи възстановяване на платената вноска в очакване на приемането на ново решение, не представлява основание, свързано с императивни съображения за правна сигурност.
- 223 В резултат на това действието на настоящото решение не следва да бъде ограничавано във времето.

По съдебните разноски

- 224 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ЕСП е загубил делото по жалбата, заведена под номер T-377/16, той следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя в съответствие с искането на последния в рамките на това дело. Тъй като двете други жалби, заведени под номера T-645/16 и T-809/16, са обявени за недопустими и молбата за допускане на обезпечение, регистрирана под номер T-645/16 R, е отхвърлена, следва жалбоподателят да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на ЕСП, в съответствие с исканията на последния по тези дела.
- 225 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Италианската република понася направените от нея съдебни разноски по дело T-645/16.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав)

реши:

- 1) Отхвърля като недопустими жалбите по дела T-645/16 и T-809/16.
- 2) По дело T-377/16 отменя решението на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП), прието на неговата изпълнителна сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/06) и решението на ЕСП, прието на неговата изпълнителна сесия от 20 май 2016 г., относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране, допълващо решението на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/13), в частта, в която се отнасят до Нуро Vorarlberg Bank AG.
- 3) ЕСП понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези, които са направени от Нуро Vorarlberg Bank по дело T-377/16.
- 4) Нуро Vorarlberg Bank понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези, които са направени от ЕСП по дела T-645/16 и T-809/16, както и по дело T-645/16 R.
- 5) Италианската република понася направените от нея съдебни разноски.

Collins

Кънчева

Barents

Passer

De Baere

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 ноември 2019 година.

Подписи